

ВѢСТНИКЪ
ПЕРЕМЫСКОИ ЕПАРХІИ.

Рôкъ 1899. Выдано 24. Липня. Ч. VIII.

Ч. 39. Ч. 404/орд.

Конкурсъ на посаду соборного крылошанина при тут. катедр. капітулѣ.

При тутешной катедральной капітулѣ опорожнена єсть посада соборного крылошанина, съ котрою получена єсть дотація 1400 злр. рôчно и вôльне мешканє.

На тую сталю, о котру убѣгати ся могутъ священики безженнӣ або вдôвцѣ, розписує ся конкурсъ до дня 31. Серпня 1899.

Дотычнӣ поданя, заосмотренӣ прилогами, належитъ Еп. Ординаріятови предложити.

От ъ Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 19. Липня 1899.

Ч. 40. Ч. 4442.

Речинецъ до св. Рукополаганя.

Кандыдаты стану духовного укôнчивши науки богословскӣ и намѣряючӣ приняти св. рукополаганє въ Єреи маютъ внести свои прошеня до дня 8. Серпня 1899, самӣ же лично явитись дня 16. Серпня о 10 годинѣ рано въ канцеляріи Еп. Консисторіи.

Прошеня належитъ заосмотрити слѣдуючими прилогами:

1) Свѣдоцтвомъ укôньчившихъ наукъ;
2) Свѣдоцтвомъ поведеня клерикального;
3) Свѣдоцтвомъ здоровя выставленôмъ повѣтовымъ або семинарицк. лѣкаремъ;
4) Свѣдоцтвомъ убожества, дотичнымъ ц. к. Старостомъ затвердженымъ;

5) Свѣдоцтвомъ удоволеня бранцѣ войсковой;

6) Женатый кандыдатъ обовязаный предложити свѣдоцтво вѣнчаня.

От Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 19. Липня 1899.

Ч. 4444.

Конкурсъ на опорожнен. мѣстця въ рус. Колегіи въ Римѣ.

Ч. 41.

Кандыдаты намѣряючи ся убѣгати о приняте на одно зъ 5 опорожненыхъ мѣстць въ руской колегіи въ Римѣ маютъ до дня 18. Вересня включно с. р. свои поданя посредствомъ ур. дек. сюда внести, пѣзнійше бо внесенѝ не будуть увзгляднені.

Прошеня маютъ бути заосмотренѝ въ слѣдуючѝ належито остемпльованѝ свѣдоцтва:

1) Метрика крещеня и миропомазаня.

2) Свѣдоцтва школъ народныхъ якъ и укôнченыхъ гимназіяльныхъ, евентуально и свѣдоцтво зрѣлости.

3) Свѣдоцтво здоровя выдане отъ дѣкаря повѣтового съ потвердженємъ, що кандыдатъ физично здôбный до стану духовного.

4) Посвѣдченє отъ ц. к. Староства, що кандыдатъ не належитъ до звязи войскови.

5) Свѣдоцтво норовственности.

6) Свѣдоцтво убожества затверджене дотычнымъ ц. к. Старостомъ.

Дня 27. Вересня с. р. рано по выслуханю св. Службы божой въ катедральной церкви маютъ кандыдаты явитись въ канцеляріи Еп. Консисторіи.

От. Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 19. Липня 1899.

Ч. 4445.

Речинецъ принятя до пѣвческого заведеня.

Ч. 42.

Въ цѣли принятя воспитанникôвъ до пѣвческого заведеня фунд. бл. п. Еп. Снѣгурского въ Перемышли на р. шк. 1899/1900 вызначає ся речинець на день 1. Жовтня 1899.

Условя до принятя необходимо потребнѝ суть слѣдуючѝ:

1) Укôньченый 17 рôкъ житя. 2) Непорочнôсть обычаѣвъ, 3) укôньчена четверта або по крайнôй мѣрѣ трета кляса школъ народныхъ зъ добрымъ успѣхомъ, 4) добрый чистый голосъ.

Убѣгателѣ довжни свои поданя нестемпльованѝ заосмотренѝ въ потребнѝ свѣдоцтва, черезъ дотычный урядъ парох. Еп. Консисторіи предложити найдальше до 25. Вересня с. р. а самѝ лично дня 2. Жовтня н. ст. року бѣжучого явитись въ школѣ дякôвской института въ Перемышли.

Кто зъ кандыдатôвъ высше наведеныхъ условій не доповнитъ, того поданє не буде увзгляднене.

Мѣсто формального свѣдоцтва крещеня выстане, наколи дотычный урядъ парох. сопроводячи поданє убѣгателя заподасть рôкъ, мѣсяць и день рожденя просителя а такожь имя и станъ отца.

От ъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 19. Липня 1899.

Ч. 43.

Ч. 4443.

Речинецъ подаваня ся до дух. Семинаріи.

Кандыдаты стану духовного, намѣряючи ся убѣгати о приняте до духовнои семинаріи въ Львовѣ, маютъ до дня 18. Вересня включно с. р. свои поданя посредствомъ урядôвъ дек. сюда внести, пôзнѣйши бо внесени, не будутъ увзгляднени.

Прошеня маютъ бути заосмотрени въ слѣдуючи належито остемпльовани свѣдоцтва:

1) Метрика крещеня и миропомазаня.

2) Свѣдоцтва всѣхъ курсôвъ школъ народныхъ, гимназіяльныхъ и свѣдоцтво зрѣлости; въ случаю, наколи бы кто мавъ поправляти испитъ зрѣлости, може свѣдоцтво зрѣлости пôзнѣйше лично предложити.

3) Свѣдоцтво здоровя, выдане отъ лѣкаря повѣтового або семинарицкого съ потвердженємъ, що кандыдатъ физично здôбный до стану духовного.

4) Посвѣдченє отъ ц. к. Староства, що кандидатъ не належить до связи войсковои, або що єму прислугує право освободженя.

5) Свѣдоцтво норовственности.

6) Свѣдоцтво убожества затверджене дотичнымъ ц. к. Старостомъ.

Дня 27. Вересня с. р. рано по выслуханю св. Службы Божой въ катедральной церкви, маютъ кандыдаты явитись въ канцеляріи Еп. Консисторіи до отвѣтного испиту.

От ъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 19. Липня 1899.

Ч. 44.

Ч. 614/сопр.

Инструкція дотычно прошеній о разрѣшеня сопруж.

Зъ поводу, що прошеня о удѣленє разрѣшеній ôтъ перепонъ сопружескихъ, особенно въ близкихъ степеняхъ не всегда бываютъ належито умотивовани Всч. парохіяльными урядами, про що въ новѣйшôмъ часѣ одно таке прошене ôтъ. Св. Апост. Престола зôстало неувзгляднене, переслала сюда пôдъ днемъ 7. Липня с. р. св. Конгрегація въ дѣлахъ розширеня вѣры въ Римѣ поновно Інструкцію Свою зъ дня 9. Мая 1877 дотычно належитого умотивованя прошеній о разрѣшеня сопружески, котра гласить дословно:

INSTRUCTIO
Super Dispensationibus Matrimonialibus.

Cum dispensatio sit iuris communis relaxatio cum causae cognitione, ab eo facta, qui habet potestatem, exploratum omnibus est dispensationes ab impedimentis matrimonialibus non esse indulgendas, nisi legitima et gravis causa interveniat. Quin imo facile quisque intelligit, tanto graviorem causam requiri, quanto gravius est impedimentum, quod nuptiis celebrandis opponitur. Verum haud raro ad S. Sedem perveniunt supplices literae pra impetranda aliqua huiusmondi dispensatione, quae nulla canonica ratione fulciuntur. Accidit etiam quandoque, ut in hujusmodi supplicationibus ea omittantur, quae necessario exprimi debent, ne dispensatio nullitatis vitio laboret. Idcirco opportunum visum est in praesenti Instructione paucis perstringere praecipuas illas causas, quae ad matrimoniales dispensationes obtinendas iuxta canonicas sanctiones, et prudens ecclesiasticae provisionis arbitrium, pro sufficientibus haberi consueverunt; deinde ea indicare, quae in ipsa dispensatione petenda exprimere oportet.

Atque ut a causis dispensationum exordium ducatur, operae pretium erit imprimis animadvertere, unam aliquando causam seorsim acceptam insufficientem esse, sed alteri adiunctam sufficientem existimari; nam quae non prosunt singula, multa iuvant, a r g. l. 5. C. de probat. Huiusmondi autem causae sunt quae sequuntur:

1. *Augustia loci* sive absoluta sive relativa (ratione tantum oratricis), cum scilicet in loco originis, vel etiam domicilii cognatio feminae ita sit propagata, ut alium paris conditionis, cui nubat, invenire nequeat, nisi consanguineum vel affinem, patriam vero deserere sit ei durum.

2. *Aetas feminae superadulta*, si scilicet 24-um aetatis annum iam egressa, hactenus virum paris conditionis, cui nubere possit, non invenit. Haec vero causa haud suffragatur viduae, quae ad alias nuptias convolare cupiat.

3. *Deficientia aut incompetentia dotis*, si nempe femina non habeat actu tantam dotem, ut extraneo aequalis conditionis, qui neque consaugui-neus neque affinis sit, nubere possit in proprio loco, in quo commoratur. Quae causa magis urget, si mulier penitus indotata existat, et consanguineus vel affinis eam in uxorem ducere, aut etiam convenienter ex integro dotare paratus sit.

4. *Lites super successione bonorum iam exortae, ve earumdem grave aut imminens periculum.* Si mulier gravem litem super successione bonorum magni momenti sustineat, neque adest alius, qui litem huiusmodi in se suscipiat, propiisque expensis prosequatur, praeter illum qui ipsam in uxorem ducere cupit, dispensatio concedi solet; interest enim reipublicae, ut lites extinguantur. Huic proxime accedit alia causa, scilicet *Dos litibus involuta*, cum nimirum mulier alio est destituta viro, cuius ope bona sua recuperare valeat. Verum huiusmodi causa nonnisi pro remotioribus gradibus sufficit.

5. *Paupertas viduae*, quae numerosa prole sit onerata, et vir eam alere polliceatur. Sed quandoque remedio dispensationis succurritur viduae ea tantum de causa, quod iunior sit, atque in periculo incontinentiae versetur.

6. B o n u m p a c i s, quo nomine veniunt nedum foedera inter regna, et Principes, sed etiam extinctio gravium inimicitiarum, et odiorum civilium. Haec causa adducitur vel ad extinguendas graves inimicitias, quae inter contrahentium consanguineos vel affines ortae sint, quaeque matrimonii celebratione omnino componerentur; vel quando inter contrahentium consanguineos et affines inimicitiae graves viguerint, et licet pax inter ipsos inita iam sit, celebratio tamen matrimonii ad ipsius pacis confirmationem maxime conduceret.

7. N i m i a, s u s p e c t a, p e r i c u l o s a f a m i l i a r i t a s, nec non c o h a b i t a t i o sub eodem tecto, quae facile impediri non possit.

8. C o p u l a cum consanguinea vel affine vel alia persona impedimento laborante praehabita, et p r a e g n a n t i a, i d e o q u e l e g i t i m a t i o p r o l i s, ut nempe consulatur bono prolis ipsius, et honori mulieris, quae secus innupta maneret. Haec profecto una ex urgentioribus causis, ob quam etiam plebeiis dari solet dispensatio, dummnodo copula patrata non fuerit sub spe facilioris dispensationis: quae circumstantia in supplicatione foret exprimenda.

9. I m f a m i a m u l i e r i s, ex suspicione orta quod illa suo consanguineo aut affini nimis familiaris, cognita sit ab eodem, licet suspicio sit falsa, cum nempe, nisi matromonium contrahatur, mulier graviter diffamata vel innupta remaneret, vel disparis conditionis viro nubere, deberet aut gravia damna orirentur.

10. R e v a l i d a t i o m a t r i m o n i i, quod bona fide et publice, servata Tridentini forma, contractum est: quia eius dissolutio vix fiere potest sine publico scandalo, et gravi dammo, praesertim feminae, c. 7, d e c o n s a n g. At si mala fide sponsi nuptias inierunt, gratiam dispensationis minime merentur, sic disponente Conc- Trid. S e s s. XXIV. c a p. V. de R e f o r m. m a t r i m.

11. P e r i c u l u m m a t r i m o n i i m i x t i, vel c o r a m a c a t h o l i c o m i n i s t r o c e l e b r a n d i. Quando periculum adest, quod volentes matrimonium in aliquo etiam ex maioribus gradibus contrahere, ex denegatione dispensationis ad ministrum acatholicum accedant pro nuptiis celebrandis, spreta Ecclesiae auctoritate, iusta invenitur dispensandi causa, quia adest non modo gravissimum fidelium, scandalum, sed etiam timor perversionis, et defectionis a fide taliter agentium, et matrimonii impedimenta contemnentium, maxime in regionibus, ubi haereses impune grassantur. Id docuit haec S. Congregatio instructione die 17 Apr. 1820 ad Archiepiscopum Quebecensem data. Pariter cum Vicarius Apostolicus Bosniae postulasset, utrum dispensationem elargiri posset iis catholicis qui nullum aliud praetexunt motivum, quam vesanum amorem, et simul praevidetur, dispensatione denegata, eos coram iudice infideli coniugium fore inituros, S. Congregatio S. Officii in Fer. IV, 14 Aug.1822 decrevit respondendum Oratori, quod "in exposito casu utatur " facultatibus sibi in Form. II. commissis, prout in Domino expedire iudicaverit„. Tantumdem dicendum de periculo, quod pars catholica cum acatholico Matrimonium celebrare audeat

12. P e r i c u l u m i n c e s t u o s i c o n c u b i n a t u s. Ex superius memorata instructione an. 1820 elucet, dispensationis remedium, ne quis in concubinatu insordescat cum publico scandalo, atque evidenti aeternae salutis discrimine, adhibendum esse.

13. P e r i c u l u m m a t r i m o n i i c i v i l i s. Ex dictis consequitur, probabile periculum quod illi, qui dispensationem petunt, ea non obtenta, matrimonium dumtaxat c i v i l e, ut aiunt, celebraturi sint, esse legitimam dispensandi causam.

14. Remotio gravium scandalorum.

15. Cessatio publici concubinatus.

16. Excellentia meritorum, cum aliquis aut contra fidei catholicae hostes dimicatione aut liberalitate erga Ecclesiam, aut doctrina, virtute, aliove modo de Religione sit optime meritus.

Hae sunt communiores potioresque causae, quae ad matrimoniales dispensationes impetrandas adduci solent; de quibus copiose agunt theologi, ac sacrorum canonum interpretes.

Sed iam se convertit Instructio ad ea, quae praeter causas in literis supplicibus pro dispensatione obtinenda, de iure vel consuetudine, aut stylo Curiae exprimenda sunt, ita ut si etiam ignoranter taceatur veritas, aut narretur falsitas, dispensatio nulla efficiatur. Haec autem sunt:

1. Nomen et cognomen Oratorum, utrumque distincte, ac nitide ac sine ulla literarum abbreviatione scribendum.

2; Dioecesis originis vel actualis domicilii. Quando Oratores habent domicilium extra dioecesim originis, possunt, si velint, petere, ut dispensatio mittatur ad Ordinarium dioecesis, in qua nunc habitant.

3. Species etiam imfima impedimenti, an sit consanguinitas, vel affinitas, orta ex copula licita vel illicita; publica honestas originem ducens ex sponsalibus, vel matrimonio rato; in impedimento criminis, utrum provenerit ex coniugicidio cum promissione matrimonii, aut ex coniugicidio cum adulterio vel ex solo adulterio cum promissione matrimonii: in cognatione spirituali, utrum sit inter levantem et levatum, vel inter levantem et levati parentem.

4. Gradus consanguinitatis vel affinitatis, aut honestatis ex matrimonio rato, et an sit simplex, vel mixtus, non tantum remotior, sed etiam propinquior, uti et linea, an sit recta vel transversa; item an Oratores sint coniuncti ex duplici vinculo consanguinitatis, tam ex parte patris, quam ex parte matris.

5. Numerus impedimentorum e. g. si adsit duplex aut multiplex consangunitas vel affinitas, vel si praeter cognationem adsit etiam affinitas, aut aliud quodcumque impedimentum sive dirimens, sive impediens. In petenda vero dispensatione super impedimento affinitatis primi vel secundi gradus lineae collateralis, si impedimentum nedum ex matrimonio consummato cum defuncto coniuge Oratoris vel Oratricis, sed etiam ex copula antematrimoniali, seu fornicaria cum eodem defuncto ante initum cum ipso matrimonium patrata oriatur, necesse non est, ut mentio fiat huiusmondi illicitae copulae, quemadmodum patet ex responso S. Poenitentiariae diei 20 Matrii 1842, probante s. m. Gregor. XVI ad Episcopum Namurcensem, quod generale esse, idem Tribunal literis diei 10 Decembris 1874 edixit,

6. Variae circumstantiae, scilicet an matrimonium sit contrahendum, vel contractum; si iam contractum, aperiri debet, an bona fide, saltem ex parte unius, vel cum scientia impedimenti; idem an praemissis denuntiationibus, et iuxta formam Tridentini; vel an spe facilius dispensationem obtinendi; demum an sit consummatum, et, si sit consummatum, an mala fide, saltem unius partis, seu cum scientia impedimenti.

7. Haec prae oculis habere debent non modo qui ad S. Sedem pro obtinenda aliqua matrimoniali dispensatione recurrunt, sed etiam qui ex pontificia de-

delegatione dispensare per se ipsi valent, ut facultatibus, quibus pollent, rite, ut par est, utantur.

Datum ex Aedibus S. Congr. de Prop. Fide die 9 Maii 1877.

Подôбнû предписы удѣленû були Прч. Клиру епархіяльному тут. Інструкціею зъ дня 21. Серпня 1873 Ч. 2716/1872 (ч. 6/супр. зъ 1873).

Они знаходять ся въ кождôмъ пôдручнику права церковного (зри Айхнера право церк. стор. 601 и слѣд.), тоже по части и въ Пастырскôмъ Богословію (зри б. п. Еппа Юл. Пелеша Паст. Богосл. стор. 835 и слѣд.).

Кромѣ важныхъ причинъ канонныхъ, въ прошеняхъ о разрѣшеня сопр. маючихъ навестися звертае повысша Конгрегація еще увагу на сѣмъ инныхъ рѣчей (при кôнци своей Інструкціи), которû силою права, або на основѣ звычая або отвѣтно до предписôвъ куріяльного стиля довжнû бути захованû.

Сю Інструкцію удѣляемъ Прч. Духовеньству до точного придержованя ся въ заходячихъ случаяхъ съ тѣмъ, що неналежито умотивованû прошеня о разрѣшеня сопружескû, не маючи найменше двѣ важнû каноннû причины за собою, не будуть увзгляданенû.

От ъ Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 12. Липня 1899.

Ч, 45. Ч. 3297.

Въ справѣ кореспонденцій властей державныхъ съ гр. кат. урядами парох.

Въ справѣ уживаня руского языка Свѣтл. ц. к. властями правительственными въ кореспонденціяхъ съ Всч. гр. к. урядами парохіяльными, Выс. ц. к. Президія Намѣстництва рескриптомъ зъ дня 11. Мая 1899 ч. 2974/пр. удѣлила Еп. Ординаріятови, яко директиву котрои придержувати ся належитъ, ôдповѣдь правительственного комисарія въ Соймѣ дану по силѣ уповажненя Его Ексцел. Пана Президента Министрôвъ яко правителя Министерства внутрѣшныхъ справъ, — а ôдповѣдь тая глосить якъ слѣдуе:

„На интерпеляцію п. п. послôвъ Дра Окуневского и товаришôвъ зъ 15. марця сего року въ справѣ кореспонденцій властей правительственныхъ зъ греко-католицкими урядами парохіяльными, маю честь вôдповѣсти, що слѣдуе: Вôдносины языковû державныхъ властей адміністраційныхъ и судовыхъ въ Галичинѣ урегульованû суть, що до урядового языка, розпорядженемъ Міністеріяльнымъ зъ дня 5. червня 1869 Вѣстникъ законôвъ краевыхъ число 24, а що до кореспонденцій тыхъ властей зъ властями неправительственными, зъ сторонами, корпораціями и громадами обовязуютъ доси розпорядженя дотичныхъ Міністерствъ зъ року 1859, 1860 и 1861.

Справоздане Комисіи соймовои, котре було пôдставою повзятои Высокимъ Соймомъ резолюціи зъ 20. лютого 1898 пôдносить, що обовязуючû приписы заспокоюють въ повнѣ потребы населеня и его конституційнû права.

Строго и точно придержувати ся тыхъ приписôвъ есть якъ само собою розумѣе ся обовязкомъ Правительства и въ тôмъ напрямѣ одержали пôдвластнû органы вже въ минувшихъ лѣтахъ вôдповѣднû порученя. Жалобы зъ причины не-

придержуваня ся тыхъ приписôвъ були ажь до другои половины 1897 року рѣдки. Натомѣсть вôдъ другои половины 1897 року лучало ся чимъ разъ частѣйше, що греко-католицки уряды парохіяльнӣ звертали письма писанӣ въ языцѣ польскимъ, або писанӣ въ языцѣ рускимъ, а лишь на внѣшнôй кувертѣ адресованӣ по польски. Тӣ письма звертано часто нерозпечатанӣ, а деколи зъ рôжными дописками чи то безпосередно до уряду высылаючого, чи то вôдсилано ихъ за посередництвомъ Консисторій до начальныхъ властей. Не пôдлягає сумнѣвови, що могло то въ многихъ случаяхъ впливати некористно на хôдъ урядованя и спровадити значнӣ шкоды для сторôнъ.

Зъ тои причины показує ся потреба ясно очеркнути становище, яке Правительство займає въ справѣ практичного примѣнюваня высше наведеныхъ приписôвъ до кореспонденцій державныхъ властей зъ греко-католицкими урядами парохіяльными.

Именно Правительство єсть тои гадки, що зô взгляду на прислугуючій урядамъ парохіяльнымъ обсягъ дѣланя треба вôдрôжнити: 1) справы въ котрыхъ уряды парохіяльнӣ выступаютъ яко стороны, до котрыхъ треба также зачислити справы дотыкаючӣ душпастирства, заряду церковнымъ и парохіяльнымъ маєткомъ и т. д. 2) Справы котрӣ вôдносять ся до порученого урядамъ парохіяльнымъ веденя метрыкъ. Въ справахъ належачихъ до першои категоріи уряды державнӣ въ Галичинѣ обовязанӣ суть пôсля истнуючихъ приписôвъ, именно ôдповѣдно до постановъ міністеріяльного рескрипту зъ 4. липня 1860 ч. 2166 зъ греко-католицкими урядами парохіяльными у всхôднôй части краю переписувати ся въ языцѣ рускôмъ о скôлько въ судовôмъ поступованю не має примѣненя розпорядженє Міністерства справедливости зъ 9. липня 1860 ч. 10340 пôсля котрого письма и засуды судовӣ маютъ бути выдаванӣ для сторôнъ въ тôмъ краєвôмъ языцѣ, въ котрôмъ внесено просьбу або жалобу, взглядно перше поданє письменно або устно.

Натомѣсть въ справахъ веденя метрыкъ власти державнӣ пôсля строго обєктивнои интерпеляціи истнуючихъ приписôвъ не маютъ обовязку переписувати ся зъ греко-католицкими урядами парохіяльними въ языцѣ рускôмъ.

О скôлько греко-католицкӣ уряды парохіяльнӣ въ характерѣ урядôвъ метрикальныхъ маютъ попри функціи церковнӣ, порученый вôдъ Державы обсягъ дѣланя, суть они обовязанӣ властямъ державнымъ и сторонамъ приватнымъ вôдповѣдати на письма польски, полагоджувати питаня и вôзваня властей удѣлюванӣ имъ въ языцѣ польскôмъ, котрый то языкъ єсть урядовымъ языкомъ державныхъ властей.

Зъ того выходитъ, що о скôлько въ послѣднихъ часахъ греко-католицкӣ уряды парохіяльнӣ часто поступаютъ въ той спосôбъ, що урядовӣ письма писанӣ въ языцѣ польскôмъ звертаютъ не розпечатанӣ, або не полагодженӣ, то таке поступованє треба узнати невластивымъ и зъ приписами незгôднымъ.

Очеркнувши въ той спосôбъ становище Правительства, додаю що начальнӣ власти, будутъ наглядати надъ тымъ абы тыхъ нормъ, якӣ я мавъ честь представити строго придержувано ся и абы нарушуваня приписôвъ, що до уживаня руского языка въ державныхъ урядахъ, не повтаряли ся."

Наведенои повысше директивы Всч. Уряды парохіяльнӣ довжнӣ точно придержуватись.

От Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 12. Липня 1899.

Ч. 46. Ч. 3546.

„Проповѣди похороннй“ выданя Всесвѣтл. О. Дра Іоанна Бартошевского, почетн. крылошанина капитулы Митропол. и публ. звыч. профессора пастырск. Богословія въ ц. к. университетѣ во Львовѣ. Часть I. Львовъ 1899, содержача 38 проповѣдей оброблєныхъ ядренно, основно и съ превеликимъ богатствомъ текстôвъ св. письма, зарадити зможутъ ôтчуваному зъ давна на тôмъ поли недостаткови въ нашой проповѣдничой литературѣ.

Проповѣди похороннй Др. о. I. Бартошевского.

Еп. Ординаріятъ радо витає новый сей вельми хосенный трудъ много заслуженого Автора и поручає тойже Всч. Отцамъ Душпастырямъ для бібліотекъ декапальныхъ, парохіяльныхъ и власныхъ.

Получити можна по цѣнѣ 1 злр. 50 кр. за примѣрникъ, чи то въ книгарни Ставропигійской ул. Руска ч. 3, чи у самого Автора (Хорущина ч. 18) во Львовѣ.

От ъ Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 31. Мая 1899.

Ч. 47. Ч. 3332.

На основѣ ухвалы загальныхъ Зборôвъ Товариства взаимнои помочи пѣвцѣвъ церковныхъ Епархіи Перемыскои зъ 11. Мая 1899 поручає ся Всч. О. Душпастырямъ завôзвати дякôвъ въ приходахъ своихъ щобы 1) каждый зъ нихъ належавъ до сего Товариства и 2) щобы каждый дякъ старавъ ся о узыскане квалификаціи въ можливо найкоротшôмъ часѣ. Крôмъ того, для полученя долѣ дякôвъ и збôльшеня на ту цѣль фондôвъ довжнй сутъ Всч. Душпастырѣ вплывати на комитеты парохіяльнй, щобы кожда церковь вписала ся яко членъ вспомагательный до Товариства взаимнои помочи дякôвъ Епархіи нашои и въ той цѣли зложила 10 злр. чи то отъ разу будь то въ рôчныхъ довольныхъ ратахъ.

О товариствѣ взаимнои помочи дякôвъ церковныхъ.

Всч. О. Деканы при визитаціяхъ маютъ переконувати ся о выконаню сего, и вплывомъ своимъ до того наклонювати.

От ъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 1. Червня 1899.

Ч. 48. Ч. 3110.

Выс. ц. к. Намѣстництво удѣлило сюда пôдъ днемъ 28. Цвѣтня 1899 ч. 76627 слѣдуюче:

„Пôсля декрету Камеры надворнои зъ дня 17. Цвѣтня 1834. зб. зак. пол. Т. 62. N. 49. уст. 8. обовязкомъ єсть парохôвъ безпроволочно доносити політичнымъ властямъ такъ о смерти особъ побираючихъ пенсію, провізію або иншій датокъ зъ скарбу державного, якъ о вѣнчаню вдôвъ або сиротъ по урядникахъ цивильныхъ або войсковыхъ и офіцерахъ.

О обовязку доношеня політичнымъ Властямъ о смерти особъ побираючихъ пенсію въ скарбу державного и о вѣнчаню вдôвъ або сиротъ по урядникахъ цивильныхъабо войсковыхъ и офицерахъ.

Понеже ц. к. краєва Дирекція скарбу донесла письмомъ зъ дня 4. Серпня 1898 Ч. 63421., що парохи понехали цѣлкомъ стосовати ся до того припису, про-те упрашає ся Всечестнѣйшу Консисторію, щобы схотѣла весь той обовязокъ припôмнути".

Пригадуючи Всч. Духовеньству повысшій обовязки, взыває ся до точного выповнюваня тогоже, а Прч. Урядамъ деканальнымъ поручає ся допильнувати того, щобы всѣ Уряды парохіяльнѝ точно перестерѣгали повысшій декретъ Камеры надворнои.

От ъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 9. Червня 1899.

Ч. 3064.

О поступованю въ справахъ конкуренційныхъ.

Ч. 49.

Высоке ц. к. Намѣстництво удѣлило сюда пôдъ днемъ 29. Цвѣтня 1899 Ч. 42471 слѣдующе:

„Залучаючи отпись обѣжника, выданого до політичныхъ повѣтовыхъ властей взглядомъ рѣшеня справъ конкуренціи церковнои, ц. к. Намѣстництво упрашає Всесвѣтлѣйшу Консисторію, абы схотѣла вôзвати Уряды парохіяльнѝ до увзгляднення прошень сего обѣжника (І. и ІІ.) отвѣтно до ухвалъ комитетôвъ парохіяльныхъ и удѣленя изъясненъ, потрѣбныхъ до розписаня конкуренційнои пертрактаціи.

Обѣжникъ до всѣхъ Панôвъ Старостôвъ и Президентôвъ мѣста Львова и Кракова. Рѣшаючи рекурсы противъ ореченямъ першои инстанціи въ справахъ конкуренціи церковнои, зауважало ц. к. Намѣстництво, що тѝ справы бувають часто полагоджуванѝ неправильно пôдъ взглядомъ формальнымъ, а деколи також пôдъ взглядомъ мериторичнымъ. Зъ тои причины мусить ся заряджати додатковѝ доходженя, а въ наслѣдокъ тыхже зносити найчастѣйше ореченя першои инстанціи. Тоє споводує не тôлько шкодливу проволоку и незадоволеня интересованыхъ сторôнъ, але навѣть страту, або непотрѣбный взрôстъ коштôвъ.

Длятого выдає ц. к. Намѣстництво для полагодженя справъ церковнои конкуренціи слѣдуючѝ директивы:

І. Першимъ актомъ, котрый споводовує интеренцію політичнои власти повѣтовои въ справахъ церковнои конкуренціи, єсть донесенє Ординаріяту о ухвалѣ парох. комітету, котрою постановлено будову або реставрацію будынкôвъ церковныхъ або плебаньскихъ, або також иншій выдатокъ по мысли § 1. уставы зъ 15. серпня 1866. Д. У. кр. Ч. 28. або уставы зъ 15. листопада 1888, Д. У. кр. Ч. 96.

Власть політична повѣтова отримавши таке завѣдомленє, повинна передовсѣмъ ствердити, чи ухвала комітету була повзята правильно, т. є. чи относить ся до справъ, котрѝ суть предметомъ конкуренціи и чи всѣ члены комітету були присутнѝ, або що найменше завѣдомленѝ о засѣданю. Єсли не ходить о меншу реставрацію, належить зажадати плянôвъ и кошторысôвъ, составленыхъ черезъ уповажненого архітекта, або будовничого, евентуально також опініи технічнои о станѣ будынку, котрый має бути предметомъ конкуренціи. Єсли парохія єсть цѣ-

сарского надання, належитъ перестерѣгати приписо̂въ заключеныхъ въ обѣжнику зъ 24. сѣчня 1874- Ч. 66251/73.

II. По сконтатованю, що ухвала комітету була повзята правильно и по отриманю пляно̂въ и кошторисо̂въ, справдитъ політична власть повѣтова, єсли того не здѣлала передъ тымъ (гляди I.), кто єсть обовязаный до конкуренціи, а именно: кто єсть колятором, котрі дворскі обшары зъ огляду на обрядъ властителя маютъ конкуровати, зъ котрыхъ громадъ маютъ парохіяне той обовязокъ, чи суть стороны обовязані до конкуренціи по мысли § 8., 2. и 3. уставы зъ 16. цвѣтня 1896 Д. У. кр. Ч. 25 и якій податокъ безпосредный оплачаютъ всѣ стороны, обовязані до конкуренціи. Декотрыхъ потрѣбныхъ поясненя можутъ достарчити акта попередныхъ конкуренцій, инишхъ належитъ зажадати о̂тъ уряду парохіяльного, Консисторіи, уряду податкового, начальства громадского и суду.

Ро̂вночасно належитъ зарядити выбо̂ръ по̂вномочнико̂въ парохіянъ съ выразнымъ остереженємъ, що выбо̂ръ перевести и повномочіє выставити маютъ не рады громадскі, лишь покликані до выбору парохіяне (§ 16. устава зъ р. 1866).

III. По зо̂браню тыхъ матеріяло̂въ розписує ся розправа конкуренційна въ тако̂мъ речинци, щобы кожда конкуренційна сторона отримала повѣдомленє на часъ. — До розправы належитъ во̂звати всѣ стороны, обовязані до конкуренціи (§ 16. уставы зъ р. 1866. обѣжникъ Намѣстництва зъ 12. мая 1879. Ч. 23054), а во̂званє выдати до стороны обовязанои, а не до єи заступника, котрый до того власне заступства не єсть управненый (н. пр. настоятеля обшару дво̂рского, управителя маєтности и проч.) Єсли ходитъ о дробні реставраціи, а комітетъ о тоє проситъ, дальше. єсли ходитъ о асекурацію, наємъ мешканя, бѣжучі выдатки, поименовані въ § 1. уставы зъ р. 1866, розправа може о̂тбути ся въ льокали ц. к. Староства. Натомѣсть, єсли ходитъ о бо̂льшу будову або реставрацію, або єсли можна припускати, що стороны не згодятъ ся, що до потребы будовы або высоти кошто̂въ, тогды належитъ заво̂звати до розправы техничного знатока. Доказы дорученя во̂званъ до розправы належитъ залучити до акто̂въ.

IV. Урядникъ призначеный до переведеня розправы, повиненъ уважати на тоє, щобы стало ся задосить обовязуючимъ приписамъ уставъ конкуренційныхъ, а именно наклонити стороны до ухвалы о потребѣ будовы або реставраціи, найму и проч. о высотѣ кошто̂въ и способѣ ихъ покрытя. Обовязкомъ єго єсть старати ся о усторонєнє суперечностей, пояснене сумнѣво̂въ, а тымъ самымъ о усунєнє причинъ до узасадненыхъ замѣто̂въ.

Именно выяснити повиненъ при помочи инвентаря, парохіяльныхъ акто̂въ и акто̂въ комитету, чи суть фонды на покрытье ухваленыхъ выдатко̂въ (§ 1. 4. уставы зъ р. 1866., § 2, уставы зъ р. 1896.) Дальше єго рѣчею єсть ствердити важно̂сть повномочій, оказаныхъ черезъ заступнико̂въ неявившихъ ся сторо̂нъ.

Протоколъ розправы повиненъ бути списаный докладно, мѣстити въ собѣ назвиска всѣхъ конкуренцѣйныхъ сторо̂нъ, беручихъ удѣлъ въ росправѣ, цѣлый перебѣгъ розправы (замѣты, сумнѣвы, ухвалы), такожь по̂дписы конкуруючихъ сторо̂нъ, котрымъ свобо̂дно єсть подати свои застереженя або уваги.

Мнѣнє техничного знатока належитъ такожь вписати до протоколу.

V. Що до змѣсту ореченя конкуренційного рѣшаютъ приписы уставъ конкуренційныхъ. По мысли § 18, уставы зъ р. 1866 політична власть повѣтова полагоджує ореченємъ розправу конкуренційну; по̂дставою отже ореченя суть у-

хвалы сторонъ конкурукючихъ, розумѣє ся о скôлько не суть суперечнû обовязуючимъ приписамъ.

Оречене мае бути докладне, навести въ нѣмъ належить точно предметъ конкуренціи, обовязокъ конкурованя, загальну суму коштôвъ, высоту даткôвъ, полагодити замѣты, здѣланû може при розправѣ и вымѣрити всѣ конкуренційнû датки. Пôсля уставы бо зъ р. 1896 (§ 8. а. алін. 1) тôлько розкладъ даткôвъ на приналежныхъ до парохіи членôвъ громады, єсть рѣчею властей гдомадскихъ (отже не комитету парохіяльного. або повномочникôвъ парохіяпъ); розкладъ всякихъ иншихъ даткôвъ конкуренційныхъ єсть рѣчею політичнои власти повѣтовои.

Оречене належить выдати и доручити сторонамъ, обовязанымъ до конкуренціи (заступникамъ тыхъ сторонъ о стôлько, о скôлько повномочіє такъ гласить), парохіянамъ же, по мысли обѣжника зъ 16. цвѣтня 1898 Ч. 34489 такъ на руки повномочникôвъ, якъ на руки зверхностей громадскихъ, послѣдныхъ однакъ съ застереженемъ права рекурсу.

Зъ взгляду на частû ошибки въ тôй мѣрѣ звертає ся увагу на § 19. уставы зъ р. 1866, пôсля котрои до выповненя ухвалъ конкуренційныхъ, до веденя будовы и проч. управненый и обовязаный єсть комитетъ парохіяльный, такожь на § 32 уставы зъ дня 7. мая 1874 Д. У. д. Ч. 50 и розпор. мініс. зъ 27. вересня и 14. жовтня 1872 Дн. Розп. Мін. Вѣр. и Просв. Ч. 74 и 75, означаючû розмѣръ обовязку патрона.

VI. Розписки на доручене оречень конкуренційныхъ долучити належить до актôвъ. На случай внесеня рекурсу, належить предложити тойже по мысли розпорядженя мініст. зъ 30. серпня 1838 Д. у. дер. Ч. 124 разомъ съ всѣми актами въ протягу 8 днѣвъ ц. к. Намѣстництву, о скôлько — що може бути тôлько выимкомъ — власть першои инстанціи не моглабы въ наслѣдокъ рекурсу сама змѣнити рекурсу.

Замѣты въ рекурсахъ належить, о скôлько потреба и можливо, выяснити въ справозданю, не вôльно однакожь заряджати доходжень доповняючихъ и зволѣкати черезъ тоє продовжене рекурсу.

Ц. к. Намѣстництво зарядить додаткове доходжене, єсли узнасть тоє за отвѣтне.

Рѣшеня другои и третои инстанціи належить интимовати безпроволочно, дословно, съ увзглядненемъ подрôбныхъ вказôвокъ, даныхъ въ кождôмъ случаю.

Взываю Панôвъ Старостôвъ, щобы припоручили пôдвладнымъ урядникамъ обзнакомити ся докладно съ змѣстомъ нинѣшного обѣжника и придержовали ся тогожь точно, самû же перестерѣгали, щобы справы конкуренційнû полагоджувано съ належнымъ поспѣхомъ и згôдно съ постановами обовязуючихъ уставъ и выданыхъ поучений."

Повысше высоке розпорядженє подає ся до вѣдомости Всч. Духовеньства, яко директива для поступованя въ справахъ конкуренційныхъ.

От ъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 21. Червня 1899.

Ч. 50. Ч. 3916.

Станъ касы фонда вдов. за мѣсяць цвѣтень 1899.

Всч. Комісія управляюча дѣлами вдов. сирот. фонда доноситъ пôдъ днемъ 14. Червня 1899 Ч. 212 слѣдуюче:

Станъ касы вдовичо-сирот. Института

за часъ ôтъ 1. Цвѣтня 1899 р. до 30. Цвѣтня 1899 р.

А) ФОНДЪ КОРЕННЫЙ.

Приходъ	Готовка		цѣннй паперы		Розходъ	Готовка		цѣннй паперы	
	зл.	кр.	зл.	кр.		зл.	кр.	зл.	кр.
1. Переносъ . . .	1945	—	170215	—	1. Переносъ . . .	1469	—	1100	—
2. Станчакъ Іоанъ .	20	—	—	—	2. Выдано зъ касы выльосованй Л. заст. Банку гипот. Ser. D. Nr. 3 и Ser. E. Nr. 11.			1500	—
3. За выльосованй листы заставнй Банку ипотечного . .	1500		—	—	3. Закуплено 4% Листы заставнй Банку гипотечного , .	15066	80	--	—
4. Закуплено 4% Листы заст. Банку гипотечного. . . .	—	—	15500	—	всего .	16535	80	16100	—
всето .	16966	—	185715	—					
розхôдъ .	16535	80	16100	—					
Остає . . .	430	20	169615	—					

Б) ФОНДЪ РЕЗЕРВОВЫЙ.

Приходъ	Готовка		Розходъ	Готовка	
	зл.	кр.		зл.	кр.
1. Переносъ	3902	59	1. Переносъ	3330	22
2. Ладыжиньскій Михаилъ .	10	—	всего .	3330	22
3. Скроцкій Михаилъ - . .	40	—			
4. Крушыньскій Романъ . .	10	—			
5. Кузыкъ Петръ	10	—			
6. Лесакъ Іоаннъ	50	—			
7. Др. Титъ Мышковскій .	15	—			
8. Зворотъ асигнованыхъ для вдовы Ильницкои за р. 1897.	10	—			
9. Юрчакевичъ Емиліянъ .	10	—			
всего .	4057	59			
розхôдъ .	3330	22			
Остає . .	727	37			

В) ФОНДЪ РОЗПОРЯДИМЫЙ.

Приходъ	Готôвка зл.	кр	Розходъ	Готôвка зл.	кр.
1. Переносъ	11614	40	1) Переносъ	11612	46
2. Паньковскій Николай . .	20	—	2) Вдова Дуркотъ Викторіа за		—
3. Юрчикевичъ Емилій . .	20	—	р. 1898.	60	—
4. Косоноцкій Іоаннъ . . .	20	—	3) Передатки на р. 1899. по		
5. Трешневскій Михаилъ . .	20	—	брали:		
6. Антоневичъ Емиліянъ . .	30	—	1. Вапъ Мальвина	25	—
7. % ôтъ книж. „Вѣры" ч. 136	16	92	2. Чайковска Антонина . .	15	—
8. Станчакъ Іоаннъ	12	—	3. Литыньска Анна	30	—
9. Хомишинъ Максимъ . .	20	—	4. Грабска Аделя	10	—
10. Поляньскій Генрикъ . .	30	—	5. Лукашевичь Павлина . .	10	—
11. Чертежиньскій Димитрій .	20	—	6. Гапановичъ Юстина . .	10	—
12. % ôтъ Лист. заставныхъ .			7. Гуркевичъ Льорета . .	30	—
Банку гипотечного . . .	591	25	8. Сироты Исайчики . . .	30	—
			9. Козловска Савина . . .	20	-
всего . .	12144	57	10. Юзефовичъ Корнилія . .	50	-
розхôдъ .	12032	46	11. Лисковацка Юлія . . .	15	—
Остає . .	382	11	12. Менциньска Климентина .	40	—
			18. Лисковацка Сильвія . . .	10	—
			14. Попель Каролина . . .	30	-
			15. Литыньска Анна	10	—
			16. Кмицикевичъ Іосифа . .	25	—
			всего . .	12032	46

Повторене:

Дня 30. цвѣтня 1899, має бути въ касѣ:

I. Фондъ коренный готôвка	. 430 зл. 20 кр.,	цѣннй папери	169615 зл. — кр.
II. „ резервовый „	. 727 зл. 37 кр.,	„ „	— зл. — кр.
III. „ розпорядимый „	. 382 зл. 11 кр.,	„ „	— зл. — кр.
Всего готôвкою „	. 1539 зл. 68 кр.,	ц. паперами	169615 зл. — кр.

Вôдповѣдно до того справозданя найдено въ касѣ:

I. Въ цѣнныхъ паперахъ	109615 зл. — кр.
II, 1. на книж. щадничихъ „Вѣры" Ч. 136	588 зл. 97 кр.
2. „ „ „ Перем. касы ощадн. ч. 17124. .	378 зл. 80 кр.
3. готовыми	571 зл. 91 кр.
разомъ ,	1539 зл. 68 кр.

Кромѣ того находитъ ся въ касѣ книж. щадн. „Вѣры“ ч. 150 на 20 зл. 31 кр. за требники бл. п. Гр. Шашкевича.

М. Подолиньскій
предсѣдатель.

Е. Менциньскій
секретаръ.

М. Копко
касіеръ.

Отъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 20 Червня 1899.

ХРОНИКА.

Въ пропозицію принятй:

Ч. 4306. На парохію Пѣски дек. Горожаньского: 1. Раставецкій Счастный, 2. Чайковскій Романъ, 3. Филиповичь Іоаннъ, 4. Борысъ Симеонъ, 5. Негребецкій Юліянъ, 6. Винницкій Іосифъ, 7. Лябрецкій Василій, 8. Плювакъ Михаилъ, 10. Хилякъ Ипполитъ.

Ч. 4307. На парохію Нове село дек. Куликôвского: 1. Лявредкій Алекс., 2. Весоловскій Антоній, 3. Яцевъ Алекс., 4. Мельникъ Арт., 5. Гура Даміянъ, 6. Пясецкій Левъ, 7. Лявредкій Василій, 8. Мацюракъ Северинъ, 9. Миколаевичь Константинъ.

Ч. 4308. На парохію Грабъ дек. Дукляньского: 1. Венгриновичь Емиліянъ, 2. Кисѣльовскій Филемонъ, 3. Дуркотъ Макс., 4. Полошиновичь Даніилъ, 5. Пелеховичь Іосифъ.

Ч. 4309. На парохію Избы дек. Мушиньского: 1. Дуркотъ Теодозій, 2. Мохнацкій Игнатій, 3. Полошиновичь Даніилъ.

Ч. 4310. На парохію Дроздовичи дек. Нижанкôвского: 1. Насальскій Володиміръ, 2. Сологубъ Василій, 3. Яцевъ Антоній, 4. Маковей Илія, 5. Кульматицкій Юліянъ, 6. Хилякъ Антоній, 7. Костекъ Іоаннъ, 8. Поляньскій Іоаннъ, 9. Крушиньскій Теодоръ, 10. Ольшаньскій Іоаннъ.

Ч. 4311. На парохію Высоцко дек. Ярославского: 1. Маковей Илія, 2. Станьчакъ Іоаннъ, 3. Крушиньскій Романъ, 4. Залитачь Романъ.

Ч. 4313. На парохію Лужокъ долѣшный дек. Мокряньского: 1. Лещишакъ Никифоръ, 2. Скобельскій Іосифъ, 3. Демянчикъ Іоаннъ, 4. Мацюракъ Василій, 5. Гойдышь Володиміръ, 6. Чирняньскій Миронъ.

Ч. 4314. На парохію Яструбичи дек. Сокальского: 1. Журавецкій Григорій, 2. Цюкъ Василій, 3. Насальскій Володиміръ, 4. Воляньскій Левъ, 5. Сологубъ Василій, 6. Весоловскій Антоній, 7. Очабрукъ Алексей, 8. Савойка Теодоръ, 9. Лявредкій Василій, 10. Матвіясъ Іоаннъ.

Ч. 4315. На парохію Плазôвъ дек. Любачôвского: 1. Маковей Илія, 2. Паньковскій Иляріонъ, 3. Гумецкій Юліянъ (молод.) 4. Федевичь Емиліянъ.

Ч. 4316. На парохію Войткова дек. Добромильского: 1. Сѣлецкій Алекс., 2. Мельникъ Артемій, 3. Кордасевичь Романъ, 4. Костекъ Іоаннъ, 5. Перчиньскій Петръ, 6. Шандровскій Іосифъ, 7. Крыницкій Антоній, 8. Гойдышь Володиміръ.

Ч. 4317. На парохію Буцôвъ дек. Перемыско-Загородского: 1. Джулыньскій Левъ, 2. Липиньскій Іосифъ, 3. Цюкъ Василій, 4. Грушкевичь Корн. 5. Рынявецъ Володиміръ, 6. Насальскій Володиміръ, 7. Желеховскій Леонтій, 8. Лепкій Даніилъ, 9. Маковей Илія, 10. Клишь Григорій, 11. Сорокевичь Іоаннъ, 12. Слоньскій Антоній, 13. Чайковскій Романъ, 14. Паппъ Орестъ, 15. Лучечко Петръ, 16. Гоцкій Брон., 17. Преторіусъ Іосифъ, 18. Ольшаньскій Іоаннъ, 19. Плювакъ Михаилъ, 20. Товарницкій Іоаннъ.

Ч. 4320. На парохію Вороблячинъ дек. Любачôвского: 1. Слоньскій Антоній, 2. Паппъ Володиміръ.

Ч. 4321. На парохію Завишень дек. Белского: 1. Чарнецкій Андрей, 2. Леонтовичь Адріянъ, 3. Насальскій Володимиръ, 4. Воляньскій Левъ, 5. Маковей Илія, 6. Ясеницкій Володиміръ, 7. Гура Даміянъ, 8. Лявредкій Василій, 9. Винницкій Іосифъ, 10. Бованко Атанасій, 11. Хоминьскій Евгеній, 12. Фартухъ Василій, 13. Грицикъ Григорій, 14. Фолисъ Антоній, 15. Ольшаньскій Іоаннъ, 16. Тустановскій Лонгинъ, 17. Залитачь Романъ, 18. Миколаевичь Константинъ.

Ч. 4322. На парохію Мышлятичи дек. Мостиского: 1. Маковей Илія, 2. Кордасевичь Романъ, 3. Борысъ Симеонъ, 4. Шандровскій Іосифъ, 5. Паппъ Орестъ, 6. Лучечко Петръ, 7. Крушиньскій Теодоръ, 8. Гойдышь Володимиръ, 9. Коцюба Александеръ.

Ч. 4324. На парохію Комарно дек. Комарняньского: 1. Хлопецкій Едвардъ, 2. Фидикъ Василій, 3. Мокрыцкій Василій 4. Гамерскій Іосифъ, 5. Петрикъ Іоаннъ, 6. Насальскій Володиміръ, 7. Лепкій Даніилъ, 8. Чайковскій Романъ, 9. Борысъ Симеонъ, 10. Лявредкій Василій.

Ч. 4326. На парохію Коростно дек. Устрицкого: 1. Войтовичь Өеодозій, 2. Липиньскій Іосифъ, 3. Мокрицкій Василій.

Ч. 4328. На парохію Святкова дек. Бѣцкого: 1. Мерена Іоаннъ, 2. Венгриновичь Емиліянъ, 3. Барновскій Захарія, 4. Хилякъ Антоній, 5. Дуркотъ Володиміръ, 6. Юрчакевичь Михаилъ.

Ч. 4327. На парохію Якубова Воля дек. Мокряньского: 1. Заяць Михаилъ, 2. Лещишакъ Никифоръ, 3. Яцевъ Алексей, 4. Гумецкій Юліянъ, 5. Слоньскій Антоній, 6. Лепкій Даніилъ, 7. Кордасевичь Романъ, 8. Несторовичь Николай, 9. Поляньскій Іоаннъ, 10. Филиповичь Іоаннъ, 11. Ольшаньскій Іоаннъ, 12. Чирняньскій Миронъ.

Презенты получили:

Ч. 4319. О. Хоминьскій Теофиль на парохію Медыничи дек. Дрогобыцкого.

„ 4325. „ Луцкій Петръ на Смôльникъ дек. Затварницкого.

Отпустку для поратованя здоровя получили:

Ч. 3439. О. Каламунецкій Илія на 6 недѣль.
„ 3362. „ Поляньскій Александеръ на 10 недѣль.
„ 3367. „ Щавиньскій Левъ на 6 недѣль.
„ 3388. „ Сембратович Александеръ на 8 недѣль.
„ 3711. „ Калужняцкій Іоаннъ на 6 недѣль.
„ 3720. „ Козловскій Василій на 4 недѣль.
„ 3760. „ Лятошиньскій Теофиль на 8 недѣль.
„ 3906. „ Савчакъ Іоаннъ на 6 недѣль.
„ 3994. „ Хотынецкій Іоаннъ на 6 недѣль.
„ 4135. „ Фидикъ Василій на 4 недѣль.
„ 4140. „ Кобрынъ Іоаннъ на 6 недѣль.
„ 4289. „ Максимович Іосифъ на 4 недѣль.
„ 4303. „ Копыстыньскій Корнилій на 8 недѣль.
„ 4427. „ Ильницкій Михаилъ на 6 недѣль.
„ 4462. „ Борсукъ Іоаннъ на 4 недѣль.
„ 4352. „ Кишакевич Іосифъ на 6 недѣль.

Именованя:

Ч. 4276. О. Ясеницкій Кипріянъ парохъ въ Балигородѣ, им. II. м. деканомъ на деканатъ Балигородскій.

Ч. 4368. О. Петрикъ Іоаннъ парохъ въ Стоянцяхъ, им. мѣсто-деканомъ Судововишеньскимъ.

Ч. 4236. О. Константинович Юстинъ парохъ въ Климковцѣ, получивъ отличія крылошаньскѝ.

Завѣдательства получили:

Ч. 3326. О. Крайчикъ Илія въ Змиєвискахъ дек. Яворôвского.
„ 4126. „ Жолкевскій Антоній въ Гошанахъ дек. Комарняньского.

Сотрудництва получили:

Ч. 4245. О. Крыницкій Антоній управляюче въ Ольхôвцяхъ дек. Ольховецкого.
„ 4383. „ Дръ Щепкович Францъ въ Креховѣ дек. Жовкôвского.

Увôльнене отъ испыта конкурсового получили:

Ч. 3272. О. Сологубъ Василій парохъ въ Тарнавѣ выжнôй.
„ 3757. „ Добряньскій Северинъ парохъ въ Нановой.
„ 4232. „ Мокрыцкій Василій парохъ въ Терцѣ.

Ч. 3718. Высоке ц. к. Намѣстництво розпорядженємъ зъ дня 23. Мая 1899 року, ч. 42405 продовжило дотацію зъ фонда религійного для сотрудника пароха въ Крупци, на дальшій одинъ рокъ.

Ч. 3815. Тоєжь розпорядженємъ зъ дня 30. Мая 1899 р. ч. 46506 призволило на таку саму дотацію для сотрудника пароха въ Варяжи.

Ч. 3816. Тоєжь розпорядженємъ зъ дня 30. Мая 1899 р. ч. 46509 призволило на таку саму дотацію для сотрудника пароха въ Ваневѣ.

Ч. 3891. Тоєжь розпорядженємъ зъ дня 6. Червня 1899 р. ч. 46508 призволило на таку саму дотацію для сотрудника пароха въ Яжовѣ старомъ.

Ч. 4175. Тоєжь розпорядженємъ зъ дня 18. Червня 1899 р. ч. 59485 призволило на таку саму дотацію для сотрудника пароха въ Мхавѣ.

Ч. 4095. Тоєжь розпорядженємъ зъ дня 17. Червня 1899 р. ч. 55981 призволило на таку саму цотацію для сотрудника пароха въ Жужелю.

Выказъ жертвъ на реставрацію Церкви въ Старойсоли:

Ч. 3871. Вп. п. Павло Ильницкій почмайстеръ въ Дубецку 2 злр., Вп. Зарядъ добръ Спасъ матеріалъ на огородженє. Вп. Рада повѣтова въ Старомъмѣстѣ, 25 злр. Вп. п. Теофиль Макухъ ц. к. начальникъ Суду въ Старойсоли 5 злр. Всч. о. Павло Стукачь парохъ въ Тѣсной 2 злр. Всч. о. Ксаверій Билиньскій парохъ въ Ловчичохъ 5 злр. Всч. о. Николай Мацюракъ парохъ Тростянця и Честнѣ Парохіяне 3 злр. 50 кр. П. Алексей Фецула господаръ зъ Гачова 2 злр. Всч. о. Копыстяньскій парохъ въ Сушицѣ великой 50 кр. и Всч. о. Коростеньскій парохъ въ Буковѣ 50 кр. Всѣмъ повызшимъ жертводателямъ засилаємъ щиро сердечне Спаси Богъ. Будемо молити Господа Всевышного о всяке благо для Васъ ласкавѣ Добродѣѣ. Хотяй еще далеко далеко до потрѣбнои на реставрацію квоты, однакъ мы въ Имя Боже зачинаємъ реставрацію, въ той певной надѣѣ що знайдесь еще много сердець дбалыхъ о добро рускои Церкви, котрѣ допоможуть намъ зачате нами Богоугодне дѣло скончити. Жертвы ласкавѣ просимо присилати на руки мѣстцевого Пароха. Гр. к. Урядъ парохіяльный въ Старойсоли Константинъ Грыцикевичь, мѣстц. парохъ.

Отъ Епископскои Консисторіи.

Перемышль, дня 20. Липня 1899.

Константинъ,
Епископъ.

О. Іоаннъ Войтовичь
прв. канцлєръ.

Зъ печатнѣ Н. Джулыньского въ Перемышли.